

מאורות אל העבר

04/07/1934 | כא תמוז תרצד

מאת אברהם סוסקין -ויקפדיה

המשורר חיים נחמן ביאליק

חיו של חיים נחמן ביאליק השתקפו בשירתו. ילדותו בכפר האוקראיני שבו נולד בשנת 1873 השתקפה בשירי היתמות ובתיאור החוויות הקשות מהימים שבהם נאלץ אביו להפעיל בית מרזח לשיכורי הכפר. לימודיו בישיבת וולוז'ין הונצחו ביצירת הענק של "המתמיד" וב"על סף בית המדרש"; השקפתו הציונית מתבטאת ב"אל הציפור", ב"תחזקנה" וב"שיר העבודה"; חוויותיו מימי הפרעות ברוסיה משתקפות ב"עיר ההריגה" וב"על השחיטה"; ואהבתו הגדולה לילדים, שלהם לא זכה, התגשמה ב"נדנדה", וב"קן לציפור". מי שכונה "המשורר הלאומי", נדד מרוסיה לגרמניה ומשם לתל אביב. שם, זכה להערצה אדירה מכל חוגי היישוב היהודי בארץ, שרבות מבניו השתתפו בהלווייתו בכ"א בתמוז תרצ"ד (4.7.1934). ביאליק היה מתרגם פורה, ייסד הוצאות ספרים, חידש שלוש מאות מילים בעברית והיה ממובילי תפיסת הציונות הרוחנית של אחד העם, שדגלה בחיבה ובהערכה למסורת אך ללא מחויבות לקיום מצוות. הוא נודע גם בשירי הטבע והאהבה הרבים שכתב (ובניהם "קומי צאי" ו"הכניסי תחת כנפך"), וכן בתיאורי ההיסטוריה היהודית המפעימים ("מגילת האש" ו"מתי מדבר"). כינס את אגדות חז"ל ב"ספר האגדה". הונצח בסדרה של שמות רחובות, יישובים ומוסדות ברחבי הארץ.

